

LILY is een vooral Engelstalige variant van ELISABETH

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Twee mogelijke herleidingen

- 1] Afgeleid van de samengestelde Hebreeuwse naam 'Eli-sjeba':
  - 1.1] 'Eli-' = 'mijn God'
  - 1.2] '-sjeba' = 'zweren'

Dus: 'God heeft [trouw] gezworen', 'God is mijn eed'
of 'Het is God bij wie ik zweer';
- 2] afgeleid van 'lilium' (= 'lelie'; lat); deze bloem diende al heel vroeg (in de semitische en (laat-)christelijke wereld als voornaam... (vgl. het Hebreeuwse 'Suzanna').

*

Elisabeth van Thüringen, Marburg, Duitsland; weduwe en weldoenster; † **1231**.

Feest + 17 (voorheen 19) **november**.

Zij was een dochter van koning Andreas II van Hongarije. Haar nicht was de heilige Hedwig van Polen. Op haar veertiende werd ze uitgehuwelijkt aan Ludwig IV, landgraaf van Thüringen. Het was een gelukkig huwelijk. Zij kregen drie kinderen: twee meisjes en een jongen.

Latere levensbeschrijvers leggen er de nadruk op dat Elisabeth ook binnen haar huwelijk een vroom leven leidde. Haar man gunde haar dat van harte, maar de rest van zijn familie en vooral zijn moeder, haar schoonmoeder, moesten er niets van hebben. Zij probeerden Elisabeth op alle mogelijke manieren in een kwaad daglicht te stellen. Toen er een zware hongersnood uitbrak, bracht Elisabeth graan bij arme mensen. En elke dag zaten er bij haar wel twintig armen aan tafel. Daar maakte haar schoonmoeder zich kwaad over: "Mijn zoon gaat nog kapot met die vrouw." De tafelmanier deed ook een duit in het zakje: "De vrouw van uw zoon geeft maar alles weg wat ze heeft. Je zult zien, dat mijn heer daar straks nog mij de schuld van gaat geven!" Zo klaagden zij haar aan bij haar man. Tegen zijn zin ging Ludwig 'zijn zusje' achterna om te controleren: "Wat heb je daar bij je?" "Rozen, kijk maar." Ze opende haar mantel en Ludwig zal prachtige rozen in haar schoot... Bij het weggaan zorgde Elisabeth nog dat haar gasten goeie kleren aan het lijf hadden. Als het personeel erover klaagde bij haar man, zei hij: "Als mijn lieve vrouw maar gezond is; dan heb ik niets meer te wensen." Elisabeth ontving hem vol liefde. Daar was hij dolblij mee, beantwoordde haar begroeting en sprak: "Mijn lief zusje, hoe moet ons personeel in leven blijven in zo'n jaar van hongersnood?" Waarop zij antwoordde: "Ik heb God alleen maar gegeven wat Hem toebehoort. Al het jouwe en het mijne: het is ons door God gegeven." De heer zei tegen de tafelmanier: "Ga eens kijken hoeveel graan we eigenlijk nog hebben!" Bij terugkomst bracht hij verslag uit: "Met uw welnemen, alle kasten puilen uit van het graan." Maar na zes jaar kwam er een eind aan het geluk. Haar 'lief broertje', Heer Ludwig, vertrok om op kruistocht te gaan. Hij zou er niet levend van terugkeren. Na de verplichte rouw zag haar zwager zijn kans schoon haar met de kinderen maar zonder geld de deur te wijzen. Nu wist ze niet meer waar heen te gaan, en bad: "Heer Jezus Christus, wees u mijn gids." Ze klopte aan bij een herberg in het bos, en moest overnachten in een stal. Maar door toedoen van goede vrienden kreeg zij het deel van de erfenis waar zij recht op had. Een lid van haar schoonfamilie had uitgeroepen: "Als het hele Duitse land van Elisabeth zou wezen, zou zij het ter liefde Gods allemaal weggeven." Zij gaf aalmoezen aan armen en zieken, en bouwde gasthuizen voor ze en droeg zelf zorg voor voeding en verpleging. Haar vorstelijke gewaden had ze allang weggegeven; ze droeg armzalige kleren. Dat maakte haar gelukkig. Tegen iemand die van ver kwam om haar op te zoeken sprak iemand van haar schoonfamilie: "Ik zal u bij mijn zuster Elisabeth brengen; maar bedenk: het is zo'n beetje de allergekste vrouw ter wereld geworden." Zo is ze uiteindelijk gestorven.

*

Er zijn nog veel meer heiligen en zaligen die Elisabeth heten bv. **Elisabeth de moeder van Johannes de Doper**, Jeruzalem, Palestina; † **1e eeuw; feest 5 november**; en **Elisabeth** (of **Isabella**) van Portugal, Coimbra, Portugal; koningin; † **1336; feest 4 juli**.

*

Liliosa (ook **Liliana**) van Cordova, Spanje; martelares met haar man **Felix, Natalia & Aurelius**; † **852; feest 27 juli**. Zij stierven omwille van Christus ten tijde van de moslim-overheersing in Spanje.